

Nhàm chán

Boring is good! Boring is beautiful!

Một anh bạn của tôi đã phán như thế! Hẳn giảng giải cách đây ít lâu khi tôi gặp nói chuyện và than vạ này sao chán nhiều chuyện, mọi sự đều thấy boring! Hẳn nói bằng giọng quả quyết, chắc nịch như kẻ đã thấy chân lý của cuộc đời, đã tu thiền đắc đạo từ thuở xa xưa:

"Mày đừng than chán, đừng nói cái gì cũng boring! Mày phải hiểu là được boring, tức đời mày có phước lắm, phải tu hành nhiều kiếp mới được như thế!"

Tôi nhìn lại tên bạn. Đầu hói bóng lọng, mặt mày vêu vao, quần áo xộc xệch, trông đầy vẻ gàn dở của một người mới từ nhà thương điên ra. Hay không điên thì cũng có vẻ lãng trí của một kẻ bị Alzheimer cấp ba hay bốn gì đó!

Tôi hỏi tên bạn:

"Rồi! Mày giảng cho tao nghe! Nghe được tao đãi mày một châu ăn phở!"

Tên bạn cười:

"Ừ! Mày vênh tai mà nghe tao đây báo đây! Cuộc đời những thằng như tui mình sống ở Mỹ, vào lứa tuổi này, không gì sợ bằng bị stress nhiều! Bao nhiêu thứ bệnh đều do bị stress quá độ gây ra cả. Nào là áp huyết cao, bị nghẹt tim, bị stroke rồi đi chuyển tàu suốt hay bán thân bất toại, cũng do stress gây ra phần lớn. Nhưng khi mày than boring, có nghĩa mày không hề bị stress gì cả! Vì nếu mày lo đủ chuyện, lo

tiền bạc, lo bị mất job, lo vợ bỏ, lo con hút sách, lo mất nhà, lo xe hỏng. lo hằm bà lẳng, dĩ nhiên đầu óc mày chỉ nghĩ đến chuyện đang gây ra stress cho mình, làm sao mày có thể nói đời boring được! Than là boring, tức mày không bị stress gì cả. Thế là đời mày sướng đó con ạ!"

Thấy tôi néch mép cười khinh khỉnh, không tin, tên bạn tức mình giảng tiếp:

"Mày tưởng mày ngon lắm hả! Những điều tao dạy mày, tao ngẫm nghĩ bao năm nay mới giác ngộ ra chân lý đó con ơi! Chúng mày sống đời phạm tục, lo chạy đua theo vật chất, lo làm giàu, ganh đua nhau, phải có danh hơn người, phải giàu nứt đố đổ vách, phải có vợ đẹp, con khôn, học giỏi, con nào cũng phải ra làm bác sĩ hết mới nghe! Chúng mày sai lầm hết!"

Như tao đây, vợ tao không đẹp lắm! Có đứa còn nói sau lưng, chê vợ tao xấu, chê boring! Nhưng ông nói cho các con biết. Vợ tao như vậy nên tao còn vợ! Chứ như thằng Hạnh ngộ, đã ngộ lại còn đòi lấy vợ đẹp. Nên đầu nó mọc sừng tua tủa, làm sao còn chỗ đội nón! Rồi thằng Tiễn đế. người như con đế mén, chính mình học hành không ra gì mà bắt con học khôn học khổ phải ra bác sĩ mới được. Nên thằng bé bỏ nhà đi bụi đời! Thằng Lý điêm, có nhiều tiền rồi, sống an nhàn hưởng đời không chịu, cứ thích làm

giàu thêm, chơi stock, đầu tư cho lắm rồi cũng mất hết, nhà cửa bị foreclosed cả rồi! Mày thằng bạn mình đó! Không biết chữ tri túc, không biết mình như vậy là đủ rồi. Ham muốn nhiều quá, ganh ghét nhiều, chạy đua cho lắm với bả danh lợi, nên bị đủ chuyện! Cũng là đáng đời thôi!

Mày nghe tao đi! Boring is so glamorous, so beautiful! Boring is excellent, my son! Ghi khắc vào tâm như vậy nghe không! Rồi! Bây giờ dắt bố mày xuống tiệm Phở Hùng đuôi bò làm bát phở đi con!"